

der i høj grad har præget den europæiske historie.

Landene i EU handler fortrinsvis med hinanden i det indre marked. Derfor har de alle en fælles interesse i at samordne deres økonomiske politik og udvikling. Det gør de bl.a. dels ved den fælles valuta og dels ved et bedre økonomisk-politisk samarbejde, således at de europæiske lande støtter hinanden frem for at eksportere problemerne til hinanden.

Spm. nr. S 1033

Til økonomiministeren (12/1 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvordan påvirker ØMU'en og euroen de øst-europæiske landes muligheder for at blive medlemmer af EU?«

Begrundelse

Endnu ti år efter Murens fald er intet af de øst-europæiske lande blevet optaget i EU. Hvis tid og kræfter gennem 1990'erne ikke havde været brugt på at få iværksat ØMU'en, ville man vel have været længere fremme i processen med at få de østeuropæiske lande med i EU-klubben. Med ØMU'en stilles der skrappe (konvergens-) krav, som EU-landene skal opfylde for at blive medlemmer. Dette forhold synes at trække i retning af at forhale udvidelsesprocessen.

Svar (19/1 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der stilles ikke krav om medlemskab af euroen samtidig med at landet optages som medlem af EU, idet der er tale om to separate trin i EU-medlemskabet. De nye ansøgerlande skal som hidtil leve op til de såkaldte København-kriterier. København-kriterierne siger følgende: »tiltrædelse vil finde sted, så snart et associeret land er i stand til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab og opfylder de givne økonomiske og politiske betingelser.

Medlemskab kræver, at ansøgerlandet har opnået institutionel stabilitet som garanterer demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal; det

kræver endvidere en fungerende markedskøonomi samt evne til at klare konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen. Medlemskab forudsætter, at ansøgeren er i stand til at tilslutte sig målet om en politisk, økonomisk og monetær union.«

Spm. nr. S 1034

Til økonomiministeren (12/1 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvad betyder en fuld dansk tilslutning til euroen for de danske skatter og afgifter?«

Begrundelse

I ØMU'en kan priserne direkte sammenlignes, fordi de opgøres i samme mønt. Det vil føre til en øget grænsehandel, idet danskerne ved ØMU-medlemskab vil købe endnu flere varer i Tyskland, hvor momsens og de øvrige vareafgifter er lavere. Dette forhold må formodes at udøve et nedadgående pres på de danske moms- og afgiftssatser. Herved går den danske stat glip af store skatteindtægter, som enten må medføre store offentlige besparelser eller forsøg på at hæve andre typer af skatter, for eksempel ejendomsskatterne. I et »parcelhus-land« som Danmark bliver det nok politisk umuligt at komme igennem med væsentlige forøgelser af husbeskatningen. Konsekvensen er, at skattetrykket og de offentlige udgifter må falde - nok først og fremmest en række sociale velfærdsydelser. Da netop harmoniseringen af de sociale ydelser peger i samme retning, er det vel denne udvikling, som kan forventes - og som EU også vil søge at fremme.

Svar (19/1 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I Økonomiministeriets publikation »ØMU ABC« fra august 1999 er på side 80-81 beskrevet, hvad samarbejdet i EU og ØMU om skatter og afgifter går ud på.

Publikationen er allerede i 1999 oversendt til Folketinget.